



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев2 2710/2023**  
**05.12.2024. године**  
**Београд**

## **У ИМЕ НАРОДА**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Момир Станисављевић, адвокат из ..., против туженог Акционарског друштва фабрика чоколадних производа „Чоколенд“ Параћин, чији је пуномоћник Зоран Николић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3720/22 од 10.03.2023. године, у седници већа одржаној 05.12.2024. године, донео је

## **ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3720/22 од 10.03.2023. године.

**ОДБИЈА СЕ** захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

## **Образложење**

Пресудом Основног суда у Параћину П1 473/20 од 19.04.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и поништено решење о престанку радног односа због непоштовања радне дисциплине број ../2018 од 23.02.2018. године у целости као незаконито и обавезан тужени да тужиљу врати на рад и распореди на радном месту у складу са њеном стручном спремом, знањима и способностима. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 270.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3720/22 од 10.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију из свих законских разлога.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20 и 10/23 – други закон) и нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Наводима ревизије туженог да је другостепени суд пропустио да цени изведене доказе указује се на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП, која није прописана као ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП. Супротно тврдњи ревидента ревизијски суд сматра да је другостепени суд оценио све жалбене наводе који су од значаја за пресуђење ове парнице.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу код туженог на пословима радника у производњи ... . Решењем туженог од 24.10.2017. године, тужили је одобрено неплаћено одсуство у периоду од 24.10.2017. године до 01.02.2018. године. Тужила није тражила неплаћено одсуство, али је захтев за неплаћено одсуство потписала јер јој је речено да ће у супротном добити отказ, а да овако има шансе да настави да ради. Тужила је пре истека времена до када је одобрено одсуство, телефоном контактирала шефицу ББ која јој је рекла, након консултације са ВВ, да дође на посао 01.02.2018. године, у поподневну смену, што је тужила учинила и са колегиницама ГГ и ДД дошла у 14.00 сати на капију туженог, што је евидентирано у књигу улаза фабрике. Наведеног дана тужила је водила раговор са ВВ (помоћник генералног директора за оперативне послове туженог) и ЂЂ (запослен у канцеларији адвоката Зорана Николића са којим тужени има закључен уговор о пружању правних послова) који су тужили рекли да не постоји потреба за њеним радом, да ће бити проглашена технолошким вишком уз исплату отпремнине, уз обавезу да потпише изјаву којом потврђује да јој је тужени исплатио зараду за прековремени рад, а у вези радног спора који је тужила водила против туженог у другом поступку, што је тужила одбила, након чега јој је саопштено да више не долази на рад код туженог. Тужени је доставио тужили упозорење од 09.02.2018. године, пред отказ уговора о раду због повреде радне обавезе зато што се након коришћења неплаћеног одсуства није вратила на посао почев од 01.02.2018. године, што представља повреду радне обавезе у складу са чланом 103. Правилника о раду, због кога тужени може да откаже уговор о раду у складу са чланом 105. Правилника. Тужени позива тужилу да се у што краћем року врати на радно место и опомиње је да ће јој, уколико у наредних 6 месеци учини исто непоштовање радне дисциплине, без поновног упозорења бити отказан уговор о раду. Тужила се изјаснила на упозорење 19.02.2018. године. Решењем туженог број ../2018 од 23.02.2018. године, тужили је отказан уговор о раду од 06.09.2004. године, због непоштовања радне дисциплине прописане актом послодавца. У образложењу решења је наведено да тужила од 02.02.2018. године до дана доношења оспореног решења није долазила да обавља послове предвиђене уговором о раду, те да је утврђено да су се због непоштовања радне дисциплине прописане чланом 103. став 1. тачка 4. Правилника о раду од 26.01.2015. године, односно одсуства са посла у трајању дужем од једног дана и понашања због кога запослена не може да настави рад код послодавца, стекли услови из члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду за отказ уговора о раду и престанак радног односа.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су усвојили тужбени захтев за поништај решења туженог о престанку радног односа због непоштовања радне дисциплине, с тим што је другостепени суд изнео друге разлоге за усвајање тужбеног захтева. Примењујући одредбу члана 179а. Закона о раду, другостепени суд закључује да упозорење број ../2018 које је тужени доставио тужиљи због повреде радне обавезе зато што се након коришћења неплаћеног одсуства није вратила на посао почев од 01.02.2018. године, уз упозорење да ће бити отказан уговор о раду уколико у наредних 6 месеци учини исто непоштовање радне дисциплине, представља опомену уз најаву отказа, односно стављања у изглед тужиљи да ће јој бити отказан уговор о раду уколико у року од 6 месеци учини исту повреду радне обавезе – непоштовање радне дисциплине, односно нову а истоврсну повреду радне обавезе. С тога за законитост отказивања уговора о раду неопходна је поновна повреда радне обавезе – кршење радне дисциплине, а тужиља након достављања наведеног упозорења није учинила нову повреду радне обавезе и није прекршила радну дисциплину, па нема основа за отказивање уговора о раду за исту повреду радне обавезе – непоштовања радне дисциплине које су садржане у упозорењу, јер послодавац запосленом за учињену повреду радне обавезе не може истовремено отказати уговор о раду и изрећи му неку од дисциплинских мера из члана 179а. Закона о раду.

Врховни суд налази да је правилно другостепени суд применио материјално право и дате разлоге сматра правно прихватљивим.

Одредбом члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/05 ...113/17) прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца. Чланом 180. Закона о раду прописано је да је послодавац дужан да пре отказа уговора о раду у случају из члана 179. став 2. и 3. овог закона, запосленог писменим путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање 8 дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења као и да наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење (став 1. и 2.).

Одредбом члана 179а. Закона о раду прописано је да послодавац може запосленом за повреду радне обавезе или непоштовање радне дисциплине у смислу члана 179. став 2. и 3. овог закона да, ако сматра да постоје олакшавајуће околности или да повреда радне обавезе односно непоштовање радне дисциплине, није такве природе да запосленом треба да престане радни однос, уместо отказа уговора о раду, изрекне једну од следећих мера: 1) привремено удаљење са рада без накнаде зараде, у трајању од једног до 15 радних дана; 2) новчану казну у висини од 20% основне зараде запосленог за месец у коме је новчана казна изречена, у трајању до три месеца, која се извршава обуставом зараде, на основу решења послодавца о изреченој мери; 3) опомену са најавом отказа у којој се наводи да ће послодавац запосленом отказати уговор о раду без поновног упозорења из члана 180. овог закона, ако у наредном року од шест месеци учини исту повреду радне обавезе или непоштовање радне дисциплине.

Супротно наводима ревизије којима се указује да је тужиљи за недолазак у периоду од 02.02.2018. године до 09.02.2018. године изречена дисциплинска мера опомена са најавом отказа уговора о раду, те да је тужиљи упућен позив да се врати на посао, да није цењено понашање тужиље и њена кривица, да другостепени суд није ценио да је тужиљи отказ дат због недоласка на рад од 19.02.2018. године до 22.02.2018. године, и није утврђено у чему се састоји пропуст приликом доношења решења, другостепени суд је правилно закључио да се нису стекли услови за отказ уговора о раду. Тужиљи је у упозорењу и решењу о отказу уговора о раду идентификована повреда радне обавезе као непоштовања радне дисциплине јер се након коришћења неплаћеног одсуства није вратила на посао почев од 01.02.2018. године уз опомену да ће јој, уколико наредних 6 месеци учини исто непоштовање радне дисциплине, без поновног упозорења бити отказан уговор о раду, па како тужени није доказао да је тужиља учинила нову повреду радне обавезе, то је закључак другостепеног суда заснован на правилној примени одредабе члана 179а. Закона о раду. Другостепени суд се изјаснио и на истакнуте наводе у жалби у односу на постојање кривице тужиље за недолазак на рад код туженог након истека времена до када јој је одобрено неплаћено одсуство решењем туженог од 24.10.2017. године, а овакве разлоге прихвата и овај суд па их неће понављати.

Осталим наводима ревизије се фактички оспорава утврђено чињенично стање што не представља ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Из изнетих разлога, а на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Врховни суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова поступка с обзиром да тужени није успео у поступку.

**Председник већа – судија  
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић